

Dosarul nr.2ra-2382/16

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău – A. Spoială

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, A. Pahopol, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Galina Stratulat, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Lidia Perhulova în pricina civilă la acțiunea Lidiei Perhulova împotriva Societății pe Acțiuni „Nufărul” privind anularea ordinelor de permutare și de concediere a salariatului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din data de 29 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

Lidia Perhulova la data de 13 ianuarie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Nufărul”, solicitând anularea ordinelor nr. 251 din 27 noiembrie 2013 privind permutarea salariatului la un alt loc de muncă, nr. 03 din 20 ianuarie 2014 cu privire la concedierea salariatului, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, compensarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei (f.d. 3-4, vol.I).

În motivarea acțiunii reclamanta Lidia Perhulova a indicat, că în baza hotărârii Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din data de 30 iunie 2003, care a devenit irevocabilă la data de 18 mai 2009, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată împotriva SA „Nufărul”, s-a restabilit Lidia Perhulova în funcția de șef al secției nr. 2 a SA „Nufărul”, s-a încasat salariul pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 01 ianuarie 2003 până la restabilirea la serviciu.

Ordinul nr. 251 din 27 noiembrie 2013 cu privire la permutarea sa la alt loc de muncă a fost emis unilateral, fără acordul salariatului și a executorului judecătoresc în procedura căruia se află titlul executoriu privind executarea hotărârii din 30 iunie 2003. De asemenea unilateral a fost emis și ordinul nr. 03 din 20 ianuarie 2014 cu privire la concedierea sa în temeiul art. 86 alin. 1, lit. h) Codul Muncii pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă.

În opinia reclamantei SA „Nufărul”, cunoscând de faptul că în procedura executorului judecătoresc Snejana Anati se află titlul executoriu privind restabilirea Lidiei Perhulova la serviciu, a ignorat colaborarea cu aceasta, dar a acționat prin intermediul executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, care întocmea procese –

verbale cu privire la înștiințarea sa despre ordinele emise. Astfel, acțiunile executorului judecătoresc privind aducerea la cunoștință a actelor SA „Nufărul” nu au valoare juridică, fiind în contradicție cu art. 21,31-33 Cod de executare.

Astfel, dat fiind faptul, că nu a făcut cunoștință cu ordinele SA „Nufărul” consideră nelegitime toate acțiunile angajatorului privind executarea hotărîrii privind restabilirea la locul de muncă deținut anterior, permutarea și concedierea.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din data de 13 mai 2015 s-a respins ca tardivă acțiunea privind anularea ordinelor nr. 251 din 27 noiembrie 2013 cu privire la permutare și nr. 03 din 20 ianuarie 2014 cu privire la concediere și ca neîntemeiată acțiunea privind încasarea prejudiciului moral (f.d. 86, vol. I)

Invocînd ilegalitatea hotărîrii primei instanțe, la data de 13 iunie 2015 Lidia Perhulova a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea hotărîrii ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată (f.d. 125-127, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 29 iunie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de Lidia Perhulova, s-a menținut hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din data de 13 mai 2015 (f.d. 47-49, vol.II).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că în scopul executării hotărîrii judecătorești SA „Nufărul” în baza ordinului nr. 87 din 08 mai 2013 a repus-o pe Lidia Perhulova, în funcția de șef de secție nr. 2. Dat fiind faptul că s-a constatat inexistența subdiviziunii secția nr. 2, la adresa Maria Dragan 28/3, la data de 27 noiembrie 2013 s-a emis ordinul nr. 251, prin care Lidia Perhulova a fost permutată în cadrul aceleiași unitate la un alt loc de muncă, ordinul fiindu-i adus la cunoștință, prin intermediul executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu la 27 noiembrie 2013 (f.d. 42).

Prin ordinul nr. 03 din 20 ianuarie 2014, în temeiul art. 86 alin.1, lit.h) Codul Muncii Lidia Perhulova a fost concediată pentru absența fără motive întemeiate de la lucru mai mult de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă. Tot în aceeași zi prin intermediul executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu ordinul i s-a adus la cunoștință (f.d.68).

Potrivit art. 335 alin. 1, lit. a) Codul Muncii *„cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său”*.

Astfel, Lidia Perhulova, depunînd cerere de chemare în judecată la data de 13 ianuarie 2015 cu privire la contestarea ordinelor nr. 252 din 27 noiembrie 2013 și a ordinului nr. 03 din 20 ianuarie 2014, a depășit termenul de prescripție.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 22 iulie 2016 Lidia Perhulova a contesta-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu remiterea cauzei la rejudecare (f.d. 55-58, vol. II).

În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural, prin faptul că, în cadrul examinării cauze în ordine de apel a înaintat cerere de recuzare judecătorilor Anatolie Minciuna și Anatolie Pahopol pe motivul că ambii au participat anterior la examinarea dosarelor între aceleași părți și același litigiu. Cererile de recuzare a judecătorilor Anatolie Minciuna și Anatolie

Pahopol au fost examinate în lipsa sa, fără a fi înștiințată despre data locul și ora examinării cererilor precum și a apelului ei.

La data de 29 septembrie 2016 SA „Nufărul” a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe (f.d. 69-74, vol.II).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 iunie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 12 iulie 2016.

Recursul depus la 22 iulie 2016 se consideră a fi depusă în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Lidia Perhulova este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Lidia Perhulova asemenea aspecte nu se regăsesc.

Argumentul recurenteii privind incompatibilitatea judecătorilor Anatolie Minciuna și Anatolie Pahopol au fost verificate de instanța de apel și respins ca neîntemeiat, fiindcă obiectul litigiului – legalitatea ordinelor nr. 251 din 27 noiembrie 2013 cu privire la permutare și nr. 03 din 20 ianuarie 2014 cu privire la concediere nu a fost anterior examinat în apel. Nu poate fi reținut nici argumentul privind examinarea în lipsa recurenteii, ori instanța de apel a depus toată diligența pentru înștiințarea recurenteii.

Totodată recurenta, Lidia Perhulova trebuie să acționeze cu bună-credință, conform jurisprudenței CEDO participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale, iar potrivit art. 56 alin. 3 CPC „participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă”.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lidia Perhulova inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Lidia Perhulova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 în pricina civilă la acțiunea Lidiei Perhulova împotriva Societății pe Acțiuni „Nufărul” privind anularea ordinelor de permutare și de concediere a salariatului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și compensarea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Maria Ghervas